

Tuần Báo Vô Vi

7 tháng 8 năm 2022

Số 615

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Nghiệp lực lôi cuốn là sao?
- 2) Làm người tại sao bị tham dục?
- 3) Có xác có tâm sao lại khổ?
- 4) Vui thì đạt được cái gì ?
- 5) Tại sao bị bệnh mệt mỏi?
- 6) Trí tâm khai triển có cần thiết hay không?
- 7) Người tu thiền cần siêng năng hay không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Montréal, 27-10-04 3: 15AM 1) Hỏi: Nghiệp lực lôi cuốn là sao? Đáp: Thừa nghiệp lực lôi cuốn cũng như bị xúi dục. Kệ: Nghiệp lực lôi cuốn do trí tâm Khổ hành vô phước tạo sai lầm Không tu khó tiến khổ âm thầm Tiến hóa không thành thêm thọ nạn.	Toronto, 28-10-04 4: 50 AM 2) Hỏi: Làm người tại sao bị tham dục? Đáp: Thừa đó là sự tham muốn của thể xác. Kệ: Mất quân bình tham dục gia tăng Trí tuệ không thông lại bức mình Động loạn trăm chiều không phát triển Thành tâm tu luyện lại càng yên.
Montréal, 29-10-04 0:45 AM 3) Hỏi: Có xác có tâm sao lại khổ? Đáp: Thừa mất trật tự sẽ bị khổ dài dài. Kệ: Mất trật tự khổ hoài hoài động Bình tâm thanh tịnh tự thông dong Cơ còng tự thức duyên Trời độ Thanh tịnh cứu mình niệm nam mô.	Montréal, 30-10-04 4) Hỏi: Vui thì đạt được cái gì ? Đáp: Thừa vui thì tan tất cả uất khí. Kệ: Vui cười khai mở trí tâm yên Giải tỏa buồn vui chỉ có hiền Khai triển chính mình tâm tự thức Hành thông tự đạt tự giải phiền.
Montréal, 01-11-04 10:30 PM 5) Hỏi: Tại sao bị bệnh mệt mỏi? Đáp: Thừa mệt mỏi vì làm việc quá sức. Kệ: Làm việc nhiều hơn khả năng mình Bình tâm xây dựng tiến hóa nhanh Quy hội thực chất tự cứu mình Trí tuệ khai thông quy một mối.	Montréal, 02-11-04 11:15PM 6) Hỏi: Trí tâm khai triển có cần thiết hay không? Đáp: Thừa người tu thiền rất cần trí tâm khai triển. Kệ: Khai triển trí tâm là quý nhất Quán thông tự thức tự khai lần Tình đời duyên đạo tự phân lần Quý tướng Trời cao nguyện góp phần.
Montréal, 03-11-04 1: 40 AM 7) Hỏi: Người tu thiền cần siêng năng hay không? Đáp: Thừa người tu thiền rất cần siêng năng hành pháp. Kệ: Tu thiền rất cần sự siêng năng Quy hội tình người đạt được duyên Khai triển chính mình quy hội tiến Tình thương đạo đức tự tâm hiền.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 21

Chuyển tiền đời đời quy giác hội
Hành thông rõ pháp tạo thành ngôi
Đạo đời phân định quy thanh giới
Giác trí giác tâm hợp tiền hồi.

Tiền hồi quê cảnh rõ ngôi
Hồi sinh chơn lực chuyển bồi dựng xây
Cần khôn vũ trụ ngộ thầy
Hong ân ban rải ngày ngày độ cho
Dù cho sống cảnh quanh co
Điêu thanh thành nhựt đạt vẫn mò đến nơi
Nằm trong nguyên lý của Trời
Nơi thanh nơi trước đời đời minh tâm
Học trong sáng suốt tiền tầm
Âm thầm phân giải tình thâm Đạo Trời
Ngài ban thanh điển nơi nơi
Tự rời tự tiền chuyển lời phân minh
Trí khai tiền giải đẹp xinh
Tâm thời nói rộng chơn tình hòa ca
Sống trong hợp nhứt thật thà
Chẳng còn ghen ghét giữ hòa tiền lên
Tình thương mến cảm bề trên
Chẳng còn xao lãng chẳng quên Cha Trời
Thâm tâm sáng suốt mở lời
Cầu xin các giới đạt nơi dung hòa
Cùng chung hướng thượng nhớ Cha
Tâm hòa sáng suốt vượt qua cõi trần.

Montreal, ngày 1-6-1980

“Chuyển tiền đời đời quy giác hội”: Khi chúng ta tu, bộ đầu khai triển, luồng điện rút đi lên. Đó là chuyển tiền, càng ngày càng tiến lên, càng ngày càng hướng thượng, thì chúng ta đi trong cảnh đời đời quy giác hội. Càng đi lên thì càng thấy rõ mình và hội tụ sự sáng suốt trong thâm tâm mình để xét đoán bất cứ một việc gì xảy đến.

“Hành thông rõ pháp tạo thành ngôi”: Chúng ta hành thông rồi, biết được cái pháp rõ rệt, nắm được

nguyên lý khai triển của nội tâm, rồi chúng ta tạo thành ngôi. Trở về vị trí căn bản của chính mình.

“Đạo đời phân định quy thanh giới”: Lúc đó, đạo cũng như đời, chúng ta phân định rõ rệt. Chỉ có khai triển, thực hành mới quy thanh giới được. Thấy trở về nơi nhẹ nhàng, sáng suốt của bề trên.

“Giác trí giác tâm hợp tiền hồi”: Chúng ta lúc đó trí sáng suốt, ổn định, tâm lúc nào cũng khai triển, hòa đồng, cởi mở với mọi nơi mọi giới. Không có chấp nê, không có ghen ghét. Lúc đó chúng ta hợp lại tiền hồi, trở về quê xưa nguồn cội. Chúng ta hồi tâm, tất cả hội tụ, vạn linh trong cơ tạng không có những chiều đi xuống. Đi xuống là sân si, ghen ghét, giận hờn. Khi mà các bạn tu còn một chút giận hờn cũng là luồng điện đang đi xuống. Bởi vì khi nhập xác là nhập sanh dục thì nó hướng hạ, chứ không bao giờ hướng thượng hết thầy.

Cho nên người đời, tâm của họ không tu, không chịu sửa, không cải tạo tiến hóa đi lên thì không còn chuyện hòa hợp và cởi mở. Miệng nói vậy chứ tâm khác, bởi vì họ đi xuống thì kẹt, tự tạo cảnh tối tăm và giam hãm họ. Đó là cảnh xuống địa ngục. Con người mà còn chấp, còn mê quá nhiều, đó là cảnh đi xuống. Còn người tu thì cởi mở đi lên. Ai nói gì cũng không có động tới chúng ta, bởi vì chúng ta ở giới thanh thì đâu còn động chạm nữa. Đâu có còn kích động nổi, bởi vì chúng ta vượt khỏi mức kích động và phản động của ngũ hành ở bên trên trung tim bộ đầu xuất phát đi lên. Mỗi mỗi phải tập trung ở đó để hướng thượng hóa giải, không nên đem vào tâm suy tư chuyện bất chánh. Bất chánh là hướng hạ, bị lôi cuốn bởi kim, mộc, thủy, hỏa, thổ là ngũ hành trong bản thể, rồi nó xoay chuyển. Nếu chúng ta sử dụng trong đó thì nó chuyển, chuyển xuống gom lại thành một cục. Một cục đó là nghi ngờ, ghen ghét người ta, nuôi tâm xấu đối xử với họ, đó là yếu hèn. Cái đó là đối với một người không phát triển nổi, là ở tù chớ không phải tiến bộ. Nếu là người tu thì phải thoát khỏi sức hút của hồng trần,

thoát khỏi sự kềm chế của ngũ hành thì tâm con người lúc nào cũng thanh thản để phán xét mọi sự việc.

Trong gia đình các bạn cũng vậy, chồng con, vợ chồng cũng vậy, một câu không chịu là cuồng cuồng, gom ở trong ngũ hành. Rồi nó chuyển tiến cũng như đem vô trong máy xay, xay, xay như vậy làm cho rối loạn tâm can, rồi xuất ngôn bất chánh, đối xử không tốt đẹp lẫn nhau. Mỗi gia đình đều có, vì sao? Vì con người xuống thế gian là đã bị kẹt vô trong giới đó rồi, càng ngày càng sanh ra cái tánh tối tăm mà không hay. Chính mình đã tạo sự tối tăm mà không hay. Bây giờ, nói tôi tu này kia kia nọ, xưng danh, nhưng mà không phải tu bằng cách đó. Tu phải mở tâm tạng ra, khai thông ngũ tạng, tim, gan, tì, phế, thận dưới quyền chỉ huy và xây dựng của chính mình. Chúng ta phải xây dựng để cho nó cởi mở, tiến hóa đi lên, để vạn linh ở bên trong được hưởng ứng theo chiều hướng đi lên thay vì đi xuống.

Tại sao chúng ta tu? Chúng ta sửa đổi để đi lên mới kêu bằng tu. Chúng ta dày công sửa chữa hằng ngày, hằng đêm, để đem lại thanh thản, cởi mở, tiến hóa, chứ chúng ta không có tu ở bề ngoài, để củng cố, để xin sự phù hộ. Chúng ta mở để hòa đồng với bên trên, bởi vì đã nói rõ rằng Tiên, Phật đều là từ con người. Trong trí khôn con người tìm ra lối thoát cho chính mình mà thôi. Bây giờ chúng ta phải tìm ra lối thoát, chỉ có đi lên thanh nhẹ mới có lối thoát, chứ chúng ta còn ôm cái nặng trong người làm gì? Ta còn gây gổ trong gia đình để làm gì? Chúng ta

còn đem những chuyện ganh ghét giữa anh em trong gia đình để làm gì?

Giữa bạn đạo cũng vậy, gây cái tâm xấu với nhau cũng không tốt, không bao giờ tiến triển được. Chúng ta phải hiểu phận của chúng ta sai lầm, phải vun bồi sự thanh nhẹ thay vì động loạn. Không nên chấp, vì chúng ta không có mất một cái gì hết, tại sao chúng ta phải sợ mất. Chúng ta có đem cái gì xuống đây đâu mà sợ mất. Cái tánh tình này kia, không phải chúng ta đem đâu, tự nhiên xuống thế rồi tạo ra dòn cục vậy đó. Sống quen trong chỗ eo hẹp, rồi phân ra cái tánh xấu, cái đó không phải của chúng ta đem xuống đây. Tại thế gian, chúng ta phải hoàn trả lại thế gian và tiến thẳng về chỗ thanh nhẹ, sáng suốt đời đời mới cứu độ chúng sinh.

Chúng ta tu về Vô Vi là mục đích muốn trở thành một vị siêu giác chứ không phải trở thành một người ngu muội, u mê nữa. Cho nên, tu của chúng ta khác hẳn với những giáo phái khác. Ở đây chúng ta không có tổ chức, không có môn phái gì hết. Chúng ta tìm được một đường lối kêu bằng Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Pháp lý là phải phân định tất cả mọi việc đâu đó cho đứng đắn. Vô Vi là đi trở về hư không. Khoa học là hợp thời chuyển tiến chứ không bị kẹt một đồng đó rồi gây ra sân si. Phật Pháp là ở trong thanh tịnh mà nhận định mọi sự việc, thì mỗi mỗi đều ở trong tâm của các bạn chứ đâu có phải tổ chức của ngoại lai.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Thủ Đức là cụ NGUYỄN HOÀNG LONG, đã từng sinh hoạt tại TĐ Thủ Đức lâu năm, nay đã mất vào lúc 17h10' ngày 27-7-2022 (nhằm ngày 26 tháng 6 năm Nhâm Dần), hưởng thọ 84 tuổi tại 15/18 đường 19, khu phố 3, Phường Linh Chiểu, TP Thủ Đức, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Long thành thật cảm ơn quý bạn đạo

TĐ Dũng Hành kính báo.

THÌNH KHÔNG

Thình không phát triển đáy lòng
Gió đưa thanh nhẹ vãng ru lòng người
Thình không quang chiếu vui cười
Chúng sanh hưởng lạc người người an vui
Hít vô nguyên lý đạo mùi
Thình không bàn cãi an vui chơn hồn
Nhìn xem vạn lý sanh tồn
Hồn tu hồn tiến hồn ôn lại bài
Thình không cơ cấu thanh đài
Ai ai cũng thích hưởng hoài khí thanh
Hồn vui thanh tịnh thực hành
Về nơi thanh tịnh vô sanh đời đời
Thình không chẳng có xa rời
Đời vui tâm nhẹ hưởng lời thình không
Thình không chẳng có ước mong
Ngoài trong cũng nó một vòng khai thông.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.08 PHẨM VARANA

77. CHUYỆN GIÁC MỘNG LỚN (Tiền Thân Mahasupina)

Trước bờ đực cây con...,

...
12. - Bạch Thế Tôn, trẫm thấy dây bí bầu rỗng ruột lại chìm xuống nước. Vậy có điều gì sẽ xảy ra chăng?

- Giác mộng này cũng không thành hiện thực cho đến thời vị lai có vua chúa bất công, thế giới điên đảo.

Thời ấy vua chúa không quý trọng những người dòng dõi quý tộc mà chỉ ưu đãi bọn hạ đẳng, nên bọn này sẽ thành ra chúa tể quyền cao chức trọng trong khi đám quý tộc phải bị chìm xuống cảnh nghèo khổ. Cũng vậy ở chốn triều đình, ở cung môn, tại sảnh đường hay tòa án chỉ có lời nói của bọn hạ đẳng - mà xác lập vững vàng, như thể chìm tận đáy nước. Ngay trong tư sự cúng dường: thực phẩm y phục, sàng tọa, dược liệu... cũng vậy, chỉ ý kiến của kẻ ác dục, suy đồi được xem là có quyền định đoạt chứ không phải ý kiến của các Tỳ kheo biết thiếu dục trí túc. Chuyện như thế khắp nơi chẳng khác gì cảnh dây bầu bí rỗng ruột lại chìm. Tuy vậy, Đại vương không có gì phải lo sợ chuyện đó cả. Hãy kể giấc mộng thứ mười ba cho Ta nghe.

13. - Khi ấy nhà vua nói:

- Bạch Thế Tôn, hình như trẫm thấy những tảng đá lớn bằng ngôi nhà, lại nổi bong bênh như thuyền bè trên nước. Vậy việc gì sẽ xảy ra chăng?

- Giác mộng này cũng không thành sự thật cho tới thời vị lai như Ta đã nói trên. Thời ấy, vua chúa bất công, tận dụng đám người hạ đẳng, chúng sẽ trở thành các chúa tể đầy quyền lực trong lúc đám người quý tộc sa sút nghèo khổ. Người ta không còn tôn sùng quý tộc, mà chỉ tôn sùng bọn mới giàu sang thôi. Lúc vua lâm triều, trong phòng họp cơ mật, hay ở chốn pháp đình, lời nói của các vị quý tộc tinh thông luật pháp - chính các tảng đá lớn tượng trưng cho hạng người này - lại trôi giạt bong bênh, chứ không lắng sâu vào tâm tư mọi người. Khi các vị này cất tiếng thì bọn trưởng giả mới nổi sẽ cười nhạo khinh bỉ, bảo nhau: “Các tên kia đang nói gì thế?”. Cũng vậy, trong các hội chúng Tỳ kheo, giống như đã nói trên đây, người ta không biết kính trọng những bậc tối thắng giữa hàng Sa-môn, nên lời nói của các vị này không lắng đọng lại, mà chỉ trôi dạt dờ đi mất, chẳng khác nào các tảng đá nổi bong bênh trên mặt nước. Tuy nhiên, Đại vương không có gì phải sợ hãi chuyện ấy cả. Hãy kể tiếp cho ta nghe giấc mộng thứ mười bốn cho ta nghe.

14. - Bạch Thế Tôn, hình như trẫm thấy những con nhái bén chẳng lớn hơn những cánh hoa bé tí teo, lại nhanh nhẹn săn bắt những con rắn khổng lồ, cắn xé chúng ra từng khúc như các

ngó sen và nhai ngấu nghiến chúng trong chốc lát là xong. Việc gì sẽ xảy ra chẳng?

- Giác mộng này cũng chẳng thành sự thực cho tới thời vị lai, những việc trước Ta đã nói, thời thế giới suy tàn. Lúc ấy tham ái của bọn nam nhân nổi lên quá mãnh liệt, dục vọng quá nồng nàn đến độ chúng trở thành lũ nô lệ cho bọn hầu thiếp còn trẻ con, trong nhà, từ những kẻ tôi tớ, làm công, trâu bò, heo gà, vàng bạc, cho đến mọi vật khác đều tùy thuộc đám thế thiếp định đoạt. Giả sử người chồng khôn khổ kia hỏi

xem tiền bạc, áo quần để ở đâu, liền được đáp rằng nó ở đâu kệ nó, chàng ta phải lo chuyện mình đi, đừng hỏi han gì lôi thôi về việc gì trong nhà “vợ chánh ta” cả! Rồi sau đó bằng mọi cách, bọn thế thiếp kia dùng lời người chồng như bày nô lệ, tôi tớ, như vậy chẳng khác gì lũ nhái bén, chẳng lớn hơn cái hoa tí xít, lại nuốt chửng rắn hổ mang! Tuy nhiên ngài chẳng có gì phải lo lắng về việc đó cả.

Hãy nói cho Ta nghe giấc mộng thứ mười lăm.

(còn tiếp)

